

SLAVERIET

Av: Mikael Ström

Foto: Roine Lundström & eget

Slaveriet är bara ett av alla band från "Schlätta", med en EP och ett album i bagaget är de aktuella med två nya låtar på "Sveriges Jävla Hjärta", låtarna är i min mening det bästa de gjort. Bandets rötter kan vi bland annat hitta i Cosa Nostra och Frost. Frågorna har till det stora hela besvarats av Jenz, men vissa svar kommer solidariskt från hela bandet.

Tjena Slaveriet, hur är läget?

Slaveriet: Hej, hej... Ja, i denna ljuva sommartid kan man ju inget annat än att må bra och längta efter vintern.

Jag måste ärligt talat säga att jag inte vet så mycket om er mer än att jag tycker att ni har gjort två bra skivor samt att ni har en riktig legend bakom trummorna. Dra gärna storyn om hur ni bildades och vilka som ingår i orkestern.

Slaveriet: Vi bildades ur ruinerna av det som en gång var bandet Frost. Det här är ungefär 4-5 år efter att vi la ner Frost, det hade hunnit bli 2016 då. Jonsson hade flyttat hem till Sverige efter ett antal år i Japan, när spelsuget började trycka på kontaktade han sin gamla bandkamrat Jenz om att dra igång igen. Dessa två gossar kontaktade direkt Bjurre om att damma av rollatorn och plocka fram sina trummor igen. Trion var då återförenad och embryot till Slaveriet var ett faktum. Efter en väldigt kort tids repande på Bjurres övervåning med Jonsson och Jenz på sång togs beslutet om att ta in ytterligare en person i bandet som skulle få sköta sången. Vi la ut en blänkare på Facebook om att vi sökte en sångerska. Loppan från det då nedlagda bandet Angelpiss hörde av sig snabbt som blixten och första sättningen av Slaveriet var då på plats. 2020 tog vi ett beslut om att ta in ytterligare en gitarrist, det föll på Gudrun, ett självklart val. Han hade varit bandets inspelningstekniker och medproducent på de två första skivorna. Nu är sättningen som följer: Jenz på bas, Bjurre på trummor, Jonsson och Gudrun på gitarr och Loppan på sång.

Du och Bjurre har ju en historia tillsammans med Cosa Nostra och Frost, är Slaveriet en fortsättning på det eller är ni fristående så att säga? Vilka andra band har ni figurerat i?

Jenz: Jag och Bjurre har en lång historia ihop, både privat och musikalisk, vi har spelat ihop sedan slutet av 90-talet då jag, som du skrev ovan, fick privilegiet att ta över basen i Cosa Nostra. Det var efter att de hade släppt sin sista platta - "Gudfadern". Innan dess spelade jag i Carpe Diem från Jönköping som är min hemstad. Bjurre spelade ju innan Cosa Nostra i Asta Kask. Jag och Bjurre fann verkligen varandra i Cosa Nostra, både musikaliskt och på ett privat plan. Bjurre är fortfarande en av mina absolut närmaste och bästa vänner. Han är gudfar åt min son och var även bestman när jag gifte mig första gången. Det gick ju dock inget vidare men det kanske jag inte kan klandra honom för, haha. Rent musikaliskt bestämde jag och Bjurre att vi skulle fortsätta spela efter att Cosa Nostra lagt ner. Så blev även fallet när vi startade Frost. Det var även då som Jonsson kom in i bilden. Det var faktiskt jag och Jonsson som fick de första stenarna att rulla i FROST innan Bjurre satte sig bakom trummorna. Frost släppte två fullängdare och två EPs. Där skapade vi faktiskt något vi själva upplevde som fantastisk och musikalisk magi. Och det var den trion

som senare startade Slaveriet. Så det kanske lite långa svaret, ja, Slaveriet är en fortsättning på Frost, men samtidigt ville vi börja om från början istället för att starta upp Frost igen.

Om vi återknyter lite till första frågan, det är verkligen inte lätt att göra någon research på er, att googla "Slaveriet" ger ett par hundratusen träffar, men man får scrolla länge innan det dyker upp något som har med er att göra. Då gav jag er Facebooksida en chans istället, ni är ju rätt aktiva där men det är fortfarande rätt knäpphändigt med info om er. Är det helt enkelt så att det är roligare att spela musik än att syssla med public relations, eller litar ni på djungeltelegrafens?

Slaveriet: Det är absolut så att musikskapandet är prio ett, alla dagar i veckan. Vi vet att vi är jävligt dåliga på PR, och det är faktiskt jävligt svårt med Bjurre i bandet som fortfarande kommunicerar med gamla analoga röksignaler. Vi får väl hoppas på att djungeltelegrafens hjälper oss lite på traven.

Det verkar ju ändå fungera rätt bra bara med er slogan "Svensk punk som får sin näring från världens all dekadens", för ni spelar väl hyfsat mycket vad jag förstår?

Slaveriet: Det har absolut rullat på bra för oss efter pandemin, det har varit fantastiskt kul att få åka ut och spela igen.

Jag missade tyvärr er på Påskpunkten i Hofors, några band var tvungna att offras vilket jag ångrar såhär i efterhand. Jag hörde ju att spelningen var väldigt uppskattad, vad minns du dels ifrån er spelning men även hela arrangemanget?

Jenz: Det var en fantastiskt härlig spelning och ett härligt arrangemang. Spelningen i sig var jävligt kul med en publik som troligtvis till stor del inte hade sett oss innan. Men alla var med direkt och vi fick en grym stund tillsammans, hela bandet och publiken. Arrangemanget var helt magnifikt med alla band och det stora antalet deltagare som tog sig till Hofors över Påsken.

Bjurre är ju fruktansvärt sympatisk, men tror du att ni kan ha dragit några fördelar av att ha honom med i bandet? Eller, det kan jag ju på sätt och visa säga att ni har. För mig är ju Asta Kask störst, och även om ni inte har sålt 10 000 skivor mer på grund av honom så tror jag inte att jag är ensam om att gå runt och tänka lite på att han är med.

Jenz: Skulle nog säga både ja och nej. Det finns säkert folk som kanske lyssnar på Slaveriet en första gång på grund av att han är med. Men de flesta av lyssnarna vet nog faktiskt inte om det. Det är ju inget vi skyltar med på något sätt för att få folk att intressera sig av oss. Bjurre själv är nog den person av alla som ser minst bakåt och drömmer sig tillbaka till vad som har varit, och än mindre vill bli något slags ansikte utåt för oss. Bjurre brinner fortfarande lika mycket för punken och det han gör i bandet. Men nostalgi finns inte alls hos honom när det gäller musik. Det är här och nu som gäller.

Jag tycker att det finns stora portioner 90-tal i ert sound och jag har jämfört er med bland annat Charles Hårfaqer. Känner ni att jag är rätt ute där? Vilka band har haft störst betydelse just för hur ni låter?